

Sygn. akt IV U 726/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Antoniak	
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Żuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lutego 2016r. w S.

odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 maja 2015r., znak: (...)

w sprawie W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do odsetek

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala prawo W. K. do wypłaty odsetek za okres od 14 maja 2015r. do 21 maja 2015r. obliczonych od kwoty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przysługującej W. K. za okres od 1 września 2008r. do 31 października 2009r.,

II. w pozostałej części oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 726/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 19 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.85 ust.1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art.118 ust.1 i 1a oraz art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. K. prawa do wypłaty odsetek od kwoty renty za okres od 1 września 2008r. do 31 października 2009r. przyznanej decyzją z 18 maja 2015r. w wykonaniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 17 marca 2015r. w sprawie III AUa 747/13. Organ rentowy wskazał, że w/w wyroku Sąd nie zawarł orzeczenia, iż organ rentowy ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczenia, a wypłata świadczenia została dokonana terminowo. W tych okolicznościach brak jest podstaw do wypłaty odsetek.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że przysługuje mu prawo do wypłaty odsetek za opóźnienie w wypłacie renty przyznanej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie za okres od 1 września 2008r. do 31 października 2009r. Podniósł, że w związku ze wstrzymaniem wypłaty renty pozostawał bez środków do życia dlatego przyznane przez Sąd świadczenie powinno być wypłacone z odsetkami (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i argumentację zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. K. do 30 czerwca 2007r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (decyzja z 23 czerwca 2005r. o ustaleniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres do 30 czerwca 2007r. k.149 akt rentowych za wnioskiem z 12 września 1996r.). W dniu 11 maja 2007r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres (wniosek k.154 w/w akt rentowych). Decyzją z 31 lipca 2007r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wskazując, że komisja lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (decyzja z 31 lipca 2007r. k.162 w/w akt rentowych). Odwołanie ubezpieczonego od powyższej decyzji zostało prawomocnie oddalone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 września 2008r. w sprawie III AUa 744/08 (odpis w/w wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z uzasadnieniem k.213-217 w/w rentowych). Następnie, w dniu 30 września 2008r. wpłynął do organu rentowego nowy wniosek ubezpieczonego o rentę z tytułu niezdolności do pracy, który to wniosek organ rentowy potraktował jako kolejny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i decyzją z 17 grudnia 2008r. ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wskazując, że komisja lekarska ZUS stwierdziła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (wniosek z 30 września 2008r. i decyzja z 17 grudnia 2008r. k.177 i 191 w/w akt rentowych za wnioskiem z 12 września 1996r.). Na skutek odwołania ubezpieczonego od powyższej decyzji, Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z 29 czerwca 2010r. w sprawie IV U 89/09 zmienił decyzję organu rentowego z 17 grudnia 2008r. i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 września 2008r. do 31 stycznia 2012r., przy czym Sąd Okręgowy uznał, że we wniosku z 30 września 2008r. ubezpieczony wnosił o przyznanie mu renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia, a nie w związku z wypadkiem przy pracy skoro kilka dni wcześniej zapadł w/w wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie oddalający jego odwołanie od decyzji z 31 lipca 2007r. odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 29 czerwca 2010r. w sprawie IV U 89/09 wraz z uzasadnieniem k.76-78 akt rentowych za wnioskiem z 30 listopada 2009r.). Na skutek apelacji organu rentowego od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z 29 czerwca 2010r. Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 29 września 2010r. uchylił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 17 grudnia 2008r. i przekazał sprawę organowi rentowemu do ponownego rozpoznania stwierdzając, że Sąd pierwszej instancji zasadnie uznał, że wniosek o rentę złożony przez ubezpieczonego w dniu 30 września 2008r. dotyczył renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia, niemniej decyzja z 17 grudnia 2008r. ogranicza zakres rozpoznania odwołania, a skoro dotyczy ona renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, konieczne jest uchylenie tej decyzji oraz wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie wniosku ubezpieczonego z 30 września 2008r. do ponownego rozpoznania jako wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 29 września 2010r. wraz z uzasadnieniem k.88-90 akt rentowych za wnioskiem z 30 listopada 2009r.). W wykonaniu powyższego wyroku, organ rentowy ponownie rozpoznał wniosek ubezpieczonego z 30 września 2008r. o rentę z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia i decyzją z 20 października 2010r. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że komisja lekarska ZUS stwierdziła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (decyzja z 20 października 2010r. - w aktach organu rentowego). Od decyzji tej ubezpieczony odwołał się do Sądu Okręgowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sprawa z odwołania zarejestrowana została pod sygnaturą akt IV U 877/10.

W okresie trwania opisanego wyżej postępowania odwoławczego od decyzji z 17 grudnia 2008r., w dniu 30 listopada 2009r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z nowym wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Po rozpoznaniu powyższego wniosku decyzją z 27 sierpnia 2010r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że komisja lekarska ZUS uznała ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy do 31 stycznia 2011r., ale niezdolność ta powstała w dniu 12 stycznia 2010r. ,tj. po upływie

18 miesięcy od ustania ubezpieczenia (wniosek o rentę z 30 listopada 2009r. i decyzja z 27 sierpnia 2010r. k.1 i 45 akt rentowych za wnioskiem z 30 listopada 2009r.). Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sprawa z odwołania zarejestrowana została pod sygnaturą akt IV U 762/10. Postanowieniem z 10 lutego 2011r. Sąd Okręgowy w Siedlcach dołączył do powyższej sprawy, wymienioną w akapicie wyżej sprawę z odwołania ubezpieczonego od decyzji z 20 października 2010r. toczącą się pod sygnaturą akt IV U 877/10 (postanowienie z 10 lutego 2011r. k.9 akt IV U 877/10 akt SO w Siedlcach). Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego z opinii biegłych z zakresu ortopedii, neurologii, pulmonologii, psychiatrii, psychologii oraz lekarza medycyny pracy (opinie biegłych na k.14-17, 36-39 i 41, 67-68, 76, 78 i 89 akt IV U 762/10) wyrokiem z 13 marca 2012r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołania ubezpieczonego od obu zaskarżonych decyzji – z 27 sierpnia 2010r. i 20 października 2010r. wskazując, że przeprowadzone dowody z opinii biegłych dały podstawę do ustalenia, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy, ani z przyczyn neurologicznych i schorzeń narządu ruchu, ani z powodu schorzeń psychiatrycznych (wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 13 marca 2012r. w sprawie IV U 762/10 wraz z uzasadnieniem k.103 i 107-109 akt IV U 762/10 SO w Siedlcach). Na skutek apelacji ubezpieczonego od powyższego wyroku, Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 5 czerwca 2012r. uchylił powyższy wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania podnosząc, że Sąd pierwszej instancji dokonał niekonkretnych ustaleń w oparciu o różniące się we wnioskach opinie biegłych z zakresu medycyny, a ponadto że nie wziął pod uwagę, iż niniejsze postępowanie – z odwołania od decyzji z 20 października 2010r. - jest kontynuacją postępowania w sprawie IV 89/09, w której Sąd Okręgowy w Siedlcach po raz pierwszy rozstrzygał o odwołaniu ubezpieczonego od decyzji wydanej przez organ rentowy w wyniku rozpoznania wniosku ubezpieczonego o rentę z 30 września 2009r., dlatego nie można pominąć wniosków płynących z opinii biegłych wydanych w tejże sprawie IV U 89/09 (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 5 czerwca 2012r. wraz z uzasadnieniem k.133 i 135-138 akt IV U 762/10 SO w Siedlcach). Rozpoznając ponownie sprawę z odwołań ubezpieczonego od decyzji organu rentowego z 27 sierpnia 2010r. i 20 października 2010r. Sąd Okręgowy w Siedlcach przeprowadził dowód z uzupełniającej opinii biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, pulmonologii, medycyny pracy, psychiatrii i psychologii i po uzyskaniu tych opinii (opinie na k.152 i 162 akt IV U 762/10) wyrokiem z 10 czerwca 2013r. oddalił odwołania ubezpieczonego od w/w decyzji (wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 10 czerwca 2013r. k.174 akt IV U 762/10 SO w Siedlcach - po uchyleniu nowa sygnatura IV U 578/12). Powyższy wyrok został zaskarżony przez ubezpieczonego apelacją. Rozpoznając apelację ubezpieczonego Sąd Apelacyjny w Lublinie dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii (postanowienia k.197v i 208 akt IV U 762/10 SO w Siedlcach), a następnie z uzupełniającej opinii biegłych z zakresu ortopedii i neurologii (postanowienie k.235v akt IV U 762/10), a po uzyskaniu tych opinii (na k.202, 214, 269-273 w/w akt), wyrokiem z 17 marca 2015r. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 10 czerwca 2013r. i poprzedzające go decyzje organu rentowego z 27 sierpnia 2010r. i 20 października 2010r. w ten sposób, że ustalił, iż ubezpieczonemu W. K. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 września 2008r. do 31 października 2009r., a w pozostałej części apelację ubezpieczonego oddalił (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 17 marca 2015r. w sprawie III AUa 747/13 wraz z uzasadnieniem k.306, 312-318 akt IV U 762/10 SO w Siedlcach).

Powyższy prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 17 marca 2015r. wpłynął do organu rentowego w dniu 13 kwietnia 2015r. (odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 17 marca 2015r. z uzasadnieniem i z prezentatą wpływu do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w dniu 13 kwietnia 2015r. k.142-150 akt rentowych za wnioskiem z 30 listopada 2009r.). W dniu 18 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wydał decyzję, w której wykonując powyższy wyrok przyznał ubezpieczonemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 września 2008r. do 31 października 2009r. i wskazał, że kwotę świadczenia za ten okres w kwocie 9 307,92 złotych (po odliczeniu zaliczki na podatek i składki na ubezpieczenie zdrowotne) przekaże na rachunek w banku (decyzja o przyznaniu renty z 18 maja 2015r. k.156 akt rentowych za wnioskiem z 30 listopada 2009r.). Powyższa kwota renty została wypłacona ubezpieczonemu w dniu 22 maja 2015r. (pismo pełnomocnika organu rentowego z 18 lutego 2016r. k.12 akt niniejszej sprawy).

W dniu 20 kwietnia 2015r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o wypłatę kwoty renty przyznanej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie wraz z ustawowymi odsetkami. Po rozpoznaniu powyższego wniosku,

zaskarżoną decyzją z 19 maja 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do wypłaty odsetek z uzasadnieniem przedstawionym na wstępie uzasadnienia (wniosek ubezpieczonego o wypłatę odsetek i zaskarżona decyzja z 19 maja 2015r. k.46-47 akt emerytalnych za wnioskiem z 20 lutego 2012r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. K. od decyzji organu rentowego z 19 maja 2015r. oddalającej jego wniosek o wypłatę odsetek okazało się w części uzasadnione.

Zgodnie z art.85 ust.1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń (Dz. U. z 2013r., poz.1442) – w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015r., jeżeli Zakład – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów – nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego, przy czym nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności. Z kolei w myśl art.118 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust.2 i 3. Zgodnie z ust.1a wskazanego przepisu w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Wreszcie w myśl ust.2 powyższego przepisu jeżeli w wyniku decyzji zostało ustalone prawo do świadczenia oraz jego wysokość organ rentowy dokonuje wypłaty świadczenia w terminie określonym w ustępie 1.

W sprawie niesporne jest, że renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznana ubezpieczonemu w okresie od 1 września 2008r. do 31 października 2009r. nie została mu wypłacona w terminie, w którym prawo to mu przysługiwało. Prawo ubezpieczonego do tego świadczenia zostało bowiem ustalone w wykonaniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 17 marca 2015r., który po kilku latach procesu z odwołania ubezpieczonego od decyzji z 27 sierpnia 2010r. i 20 października 2010r. ustalił prawo ubezpieczonego do tegoż świadczenia. W wykonaniu tego wyroku organ rentowy wydał decyzję z 18 maja 2015r., w której przyznał ubezpieczonemu prawo do powyższego świadczenia, przy czym świadczenie za cały ten okres wypłacił jednorazowo w dniu 22 maja 2015r. (vide: ustalenia faktyczne). W roku rozprawy ubezpieczony argumentował, że dochodzi wypłaty odsetek, gdyż proces o rentę trwał 7 lat (wyjaśnienia ubezpieczonego k.9-9v akt sprawy). Choć ubezpieczony nie sprecyzował bliżej swojego żądania, to z jego wyjaśnień wynika, że dochodzi on wypłaty odsetek od każdej miesięcznej kwoty renty należnej od 1 września 2008r. do 31 października 2009r. za okres liczony od terminu płatności każdej miesięcznej raty renty do dnia wypłaty świadczenia w dniu 22 maja 2015r. Z decyzji z 18 maja 2015r. przyznającej ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy za w/w okres wynika, że termin płatności świadczenia został ustalony na 15. dzień każdego miesiąca (decyzja z 18 maja 2015r. k.156 akt rentowych za wnioskiem z 30 listopada 2009r.). Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł jednak do przekonania, że opóźnienie w wypłacie świadczenia było następstwem okoliczności, za które Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ponosi odpowiedzialności. Z przedstawionych wyżej ustaleń wynika, że w toku postępowania z odwołania ubezpieczonego od decyzji z 27 sierpnia 2010r. i 20 października 2010r. Sąd Okręgowy w Siedlcach, a następnie Sąd Apelacyjny w Lublinie zasięgał opinii kilku składów biegłych z zakresu medycyny, jak również opinii uzupełniających, a to z uwagi na odmienną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego w kontekście prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przedstawianą przez poszczególne składy biegłych. Wielość i złożoność tych opinii nie pozwala uznać, że organ rentowy już w decyzji z 27 sierpnia 2010r. lub 20 października 2010r. mógł bezspornie ustalić i wypłacić ubezpieczonemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 września 2008r. do 31 października 2009r. Stan zdrowia ubezpieczonego był bowiem odmiennie oceniony nie tylko przez organ rentowy (lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS) oraz ubezpieczonego, ale również przez specjalistów z zakresu medycyny opiniujących w toku postępowania sądowego. Inaczej mówiąc ocena stanu zdrowia ubezpieczonego

nie była kwestią oczywistą i wymagała opinii wielu specjalistów zanim została ostatecznie przesądzoną przez Sąd Apelacyjny w Lublinie. Dlatego Sąd uznał, że brak jest podstaw do wypłaty odsetek od miesięcznych kwot renty przysługujących ubezpieczonemu od 1 września 2008r. do 31 października 2009r. liczonych od terminu płatności comiesięcznej kwoty renty do dnia wypłaty całości kwoty w dniu 22 maja 2015r.

Sąd Okręgowy uznał natomiast, że organ rentowy jest zobowiązany wypłacić ubezpieczonemu odsetki od kwoty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przysługującej mu za okres od 1 września 2008r. do 31 października 2009r., za okres od 14 maja 2015r. do 21 maja 2015r. Jak wskazano wyżej zgodnie z art.118 ust.1 ustawy emerytalnej organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust.2 i 3. Zgodnie z ust.1a wskazanego przepisu w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Wreszcie w myśl ust.2 powyższego przepisu jeżeli w wyniku decyzji zostało ustalone prawo do świadczenia oraz jego wysokość organ rentowy dokonuje wypłaty świadczenia w terminie określonym w ustępie 1. W niniejszej sprawie za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w sprawie renty uznać należy datę wpływu do organu rentowego prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 17 marca 2015r. Nastąpiło to w dniu 13 kwietnia 2015r. ,a zatem zgodnie z powyższymi uregulowaniami organ rentowy obowiązany był wydać decyzję ustalającą prawo ubezpieczonego do renty (zgodnie z wyrokiem Sądu) i wypłacić to świadczenie w ciągu 30 dni od dnia wpływu wyroku do organu rentowego, a zatem do 13 maja 2015r. Terminu tego jednak nie dotrzymał, gdyż decyzję wykonującą wyrok Sądu Apelacyjnego wydał w dniu 18 maja 2015r., a kwotę renty za cały objęty wyrokiem okres (od 1 września 2008r. do 31 października 2009r.) wypłacił ubezpieczonemu w dniu 22 maja 2015r. (vide: ustalenia faktyczne). W tych okolicznościach uznać należało, że ubezpieczony jest uprawniony do wypłaty odsetek, od kwoty renty wypłaconej mu w dniu 22 maja 2015r., obliczonych za okres od 14 maja 2015r. (dzień następujący po dniu, w którym upływał termin do wydania decyzji i wypłaty renty) do 21 maja 2015r. ,tj. dnia poprzedzającego zapłatę na rzecz ubezpieczonego nominalnej kwoty świadczenia, co nastąpiło w dniu 22 maja 2015r.

Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 i 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.